

відпрацьовуються моделі поведінки, необхідні для успішної професійної чи підприємницької діяльності. Цим вимогам найбільш відповідають інтерактивні методи навчання.

Література

1. Боровик О. Мультимедійна лекція – ефективний метод навчання / О.Боровик // *Освіта – технікуми, коледжі*. – 2013. – 1(33). – С.34-35.
2. Дворникова В. Застосування мультимедійних технологій у навчальному процесі / В.Дворникова // *Освіта – технікуми, коледжі*. – 2012. – 3,4(32). – С.48-52.
3. Ігнатенко В.М.. Використання мультимедійних презентацій та електронного підручника під час викладання базових навчальних дисциплін / В.М.Ігнатенко, В.Ф.Нефедченко, А.С.Опанасюк // *Нові технології навчання*. – 2010. – 63. – Частина 1. – С.114-117.
4. Лузан П.Г. Методи і форми організації навчання у вищій аграрній школі: навч. пос. / П.Г.Лузан – К. : Аграрна освіта, 2003. – 229 с.
5. Ситуационный анализ, или Анатомия Кейс-метода / Под ред. д-ра социологических наук, профессора Сурмина Ю.П. – К. : Центр инноваций и развития, 2002. – 286 с.
6. Ситуаційна методика навчання : теорія і практика / упор. О. Сидоренко, В. Чуба. – К.: Центр інновацій та розвитку, 2001. – 230 с. 8. Скринник З. Є. Психологія і педагогіка. Проведення індивідуального заняття за методом аналізу конкретних навчальних ситуацій (case study): навч.-метод. пос. / З.Є. Скринни. – Львів : ЛІБС УБС НБУ, 2012. – 145 с

Гайдамачук О.В.

INTONATION: SUBSTANCE OR ACCIDENT?

What kind of entities denotes the word “intonation”? Can we denote it as substance or rather as accident? Is it like some concrete thing existing in space and time or is it rather like accident because of its unautonomous existence? Is it just property or state of some individual person who is existing entity? In other words, which reasons do we have to suppose a text could have own intonation? What should we understand as “intonation” to believe it could be conserved in a written text? The complex inquiry inevitably arises as soon as we plunge in the J.-J. Rousseau – J. Derrida dialogue⁴ about written intonations. And we should find out even more, for example, in which way should we qualify a text: is it independent substance, human product or rather certain human culture product? And, according to this, what should we understand as “intonation” to believe it could be human’s or text’s and culture’s product?

E. Agazzi gives us some hints to find the way of thinking about text intonation, when he says the next: “every human individual is a system embedded in several other systems that constitute together his “global environment” or his world of life or his existential situation. The contents, structures and dynamics of his mind are correlated and even causally depend (not totally, but certainly in part) on this environment, much more than on his brain. Our ideas, concepts, values, criteria of judgment are formed almost directly by what we receive from our cultural historical environment, from our education, from the intrinsic dynamics of our reflection, decisions, commitments” [1, с. 209]. A human (an author or a reader) and a text are separate entities. In other words, they are different systems of some high-leveled systems which can be named as culture, for example. And they can belong to the same “global environment” or to different in space and time environments. But what could make their communication possible, regardless of any time and space limitations, should consist some set of universal tools. And we are sure that one of

such “tool” is intonation which has difficult interweaving of individual and universal levels every time of its use.

And author by writing a text deals not only with his / her own intonation (intonational dialect) but with certain professional, social, national, cultural dialects and universal intonations (vocal expressions of emotions). The text is always immersed in both certain cultural context and certain field of language but, what is important, it is not isolated from other cultural contexts and other fields of languages. In fact, a text is open to unlimited possibilities to realize its sense resources. A reader has his / her own intonational dialect, which specifically correlates with his / her professional, social, national, cultural dialects and universal intonations too. And his / her personal intonational experience is the most important tool (like his personal passkey) for the dealing with “alien” text and “alien” intonations in it in such way to make it readable and meaningful for himself / herself.

It is impossible to receive intonation on her own without any entity whose existence it belongs to. This is reason to think intonation is not substance. And we can't receive any “alien” intonations in other way as through our own intoning (by activating of our own intonational experience) in both case: dealing with author's intonations in reading or dealing with speaker's intonations in listening to. But Derrida's insight forces us to take into account the writing itself has much to say on its own. That means a text may have its own intonations which are embedded much more in cultural context and collective unconscious than even the text author's intonations. That's why new techniques of reading should consider it. But in the case of the insight we have no reasons to think intonation might be substance too. And even if developed artificial intelligence let us more easily recognize different intonation systems in future we will have the same need to grasp it by our own intonational experience. All of that incline us to conclude intonation is rather accident (like emotions or consciousness) than substance.

I mean there two texts: “Essay on the Origin of Languages ” by J.-J. Rousseau and “Of Grammatology” by J. Derrida.

Reference

I. Agazzi E. Mind, Body, Brain, Consciousness, Emotions// The XXIV World Congress of Philosophy. – Beijing, 2018, August 13-20. – P. 202-209. Available at: <http://wcp2018.pku.edu.cn/docs/20180813003234774746.pdf>

Гузар В.М.

СТИМУЛЮВАННЯ ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КУРСАНТІВ

Актуальність. За останній час особливо актуальною є проблема здорового способу життя, формування у курсантів звички до систематичних занять фізичною культурою і спортом, прищеплення їм необхідних знань і умінь у галузі фізичної культури і спорту.

Турбота про здоров'я курсантів завжди була і буде справою батьків та навчальних закладів. Під час фізкультурно-оздоровчої діяльності відбувається становлення ментальних прикмет: почуттів, емоцій, прагнень, бажань, мотивів. Курсант намагається відкрити самого себе, удосконалити свої органи чуття, фізичні здібності та підготовленість, у нього формується відповідальність та обов'язок [4]

Постійна та цілеспрямована організація фізкультурно-оздоровчої діяльності сприяє і соціальному розвитку, оскільки в процесі міжособистісного спілкування проявляються дружба, симпатії, товарицькість, відбувається соціально-психологічна адаптація в спортивній команді, групі спортсменів, формуються офіційні та неофіційні лідери.

Мета роботи полягає у визначенні та обґрунтуванні необхідності стимулювання фізкультурно-оздоровчої діяльності у системі підготовки курсантів до майбутньої професійної діяльності моряка.

Виклад основного матеріалу. У результаті активної фізкультурно-оздоровчої діяльності курсантів, сприймання та осмислення інформації про розвиток фізичних якостей, гігієну і